

خبر

معاون برنامه‌ریزی معاونت امور زنان ریاست جمهوری خبر داد:

کمک ۲۰۰ هزار تومانی به خانواده زندانیان تا ۳ ماه

ایلنا | معاون هماهنگی و برنامه‌ریزی معاونت امور زنان و خانوادہ ریاست جمهوری درباره سقف پوشش مالی در نظر گرفته‌شده برای خانواده زندانیان گفت: «انجمن حمایت از خانواده زندانیان تا سه‌ماه برای هر خانواده سقف ۲۰۰ هزار تومان را در نظر گرفته و پس از آن، خانواده را به سازمان‌هایی مثل کمیته امداد، هلال‌احمر و بهزیستی معرفی می‌کند.»

اطهره نژادی درباره مشکلات خانواده زندانیان و برنامه‌های این معاونت برای کمک به آنها گفت: «مهمترین مسأله‌ای که خانواده‌های زندانیان را تهدید می‌کند، علاوه بر مسائل اقتصادی، مشکلی است که اطرافیان و جامعه با برخورد ناصحیح با این خانواده‌ها برایشان ایجاد می‌کنند. به‌ویژه در مورد زندانیان با جرایم عمدی، این مسأله بسر میزان و چگونگی روابط اعضای خانواده زندانی با دیگران موثر است. در واقع خانواده چنین زندانیانی، تاوان جرم هرگز انجام ندادہ‌ای را می‌دهند که این از انصاف و عدل به دور است.»

او ادامه داد: «همچنین پیچیدگی و در هم تنیده‌شدن مسائل مسکن و معیشت که معمولاً جزو مسائل اصلی خانواده‌های زندانیان است و مسائلی که بیشتر گفتم این مشکل را حادتر می‌کند و در برخی موارد زمینه‌ساز پیدایش آسیب‌های اجتماعی است.»

نژادی در پاسخ به این سوال که منبع درآمد این خانواده‌ها عمدتاً از چه طریقی تأمین می‌شود، گفت: «تا آن‌جا که من مطلع هستم، وقتی سرپرست خانواری زندانی می‌شود، پرونده مشخصات و خانواده وی مورد بررسی قرار می‌گیرد و در صورت نیاز از سوی کمیته امداد و همین‌طور انجمن‌های حمایت از زندانیان مورد حمایت قرار می‌گیرند. در مورد انجمن حمایت از زندانیان آن‌طور که از اعضای انجمن شنیده‌ام، خانه زندانی توسعه مددکار انجمن مورد بازدید قرار می‌گیرد و در صورت نیاز خانواده او تا سه‌ماه تحت پوشش خواهند بود، اما از نظر کمک‌هایی مثل مشاوره و اشتغالزایی این حمایت ادامه می‌یابد.»

او درباره این‌که آیا پس از سه‌ماه تمام‌رسیدن این زمان سه‌ماهه آیا می‌شود مالی از خانواده زندانیان برداشته می‌شود یا نه، توضیح داد: «حمایت مادی تا سه‌ماه و معنوی به‌طور مداوم وجود دارد.»

نژادی از سازمان‌ها و نهادهایی که از خانواده‌های زندانیان حمایت می‌کند نام برد و گفت: «سازمان‌هایی که بیشتر به حمایت از خانواده‌های زندانیان نیازمند می‌پردازند، کمیته امداد و انجمن حمایت از خانواده‌های زندانیان هستند و البته معاونت زنان و ریاست جمهوری نیز در دوران با کمک انجمن حمایت از زندانیان توانمندسازی اقتصادی خانواده با همکاری سازمان سپنج این طرح در مقیاس گسترده‌تری اجرا شود.»

او با اشاره به سقف پوشش مالی در نظر گرفته‌شده برای خانواده زندانیان توضیح داد: «انجمن تا سه‌ماه برای هر خانواده سقف ۲۰۰ هزار تومان را در نظر گرفته و پس از آن، خانواده را به سازمان‌هایی مثل کمیته امداد، هلال‌احمر و بهزیستی معرفی می‌کند.»

نژادی در پاسخ به این سوال که چه برنامه‌هایی برای آسایش و امنیت خانواده زندانیان در نظر گرفته شده است، گفت: «باید به منظور پیشگیری از آسیب‌ها، منسجم‌تر و با هم‌افزایی در رابطه با این خانواده‌ها فکر و عمل کرد. خانواده زندانی مشکلات خاصی دارد که باید از چشم مسئولان کشور دور نماند. نمی‌توان این گروه را نادیده گرفت و انتظار داشت مسائل‌های هم ایجاد نشود. زندانی، باید تاوان جرم خود را بپردازد ولی خانواده‌اش نباید به دلیل جرم او، با انواع مشکلات، اثرات و پیامدهای ماجرا روبرو و یا بشند.»

معاون هماهنگی و برنامه‌ریزی معاونت امور زنان و ریاست جمهوری ادامه داد: «خانواده زندانیان در شمار جمعیت ایران اسلانی هستند و هر سازمانی که کار فرهنگی می‌کند، باید به فرهنگ‌سازی رفتار با این گروه از جامعه هم بپردازد. این مسأله باید در جامعه ترویج شود که برای پیشگیری از مسائل بیشتر، باید به این خانواده‌ها کمک کرد و این امر محدود به دولت و قوه قضائیه نیست، همه مردم باید با همدلی و حمایت زمینه‌ساز پیشگیری از آسیب و توسعه‌دهنده امنیت جامعه باشند.»

گزارش «شهروند» از نامی تازه در بلوار میرداماد؛ کسی خیابانی به نام نخست‌وزیر پیشین ایران را بلد است؟

قرارمان سر خیابان مصدق

بعد از سال‌ها، بالاخره نام مصدق، رهبر نهضت ملی شدن صنعت نفت بر پیشانی یکی از خیابان‌های بلوار میرداماد نشسته و مردم باید به نام جدید عادت کنند و بگویند: «نفت سابق، مصدق جدید»

عکس: علیرضا شافقی / شمع‌وند

مهابت جودکی | «مستقیم مصدق». راننده می‌زند روی ترمز: «مصدق؟ نداریم.» ماشین‌ها راه آمبولانس‌ی را در بلوار میرداماد به سمت ولیعصر سد کرده‌اند و راننده چشم‌هایش را تنگ می‌کند و مطمئن‌تر از پیش می‌گوید: «نه، مصدق نداریم.»

حالا چند ماهی است که نام نخست‌وزیر ایران در فاصله سال‌های ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۲، روی تابلوی خیابانی به طول ۸۵۰ متر ثبت شده که برای خیلی‌ها هنوز آشنا نیست. حالا بعد از سال‌ها، بالاخره نام مصدق، رهبر نهضت ملی شدن صنعت نفت بر پیشانی یکی از خیابان‌های بلوار میرداماد نشسته و مردم باید به نام جدید عادت کنند و بگویند: «نفت سابق، مصدق جدید.»

این که نام مصدق به معبری در این شهر اضافه بشود یا نه، تبدیل به یک چالش شده بود و مخالفان سرسخت، هر بار بازی را برده بودند. این ماجرا که عمری به درازای انقلاب اسلامی دارد، بالاخره ۲۲ اسفندسال پیش به پایان رسید و با انتخاب خیابانی در حد فاصل بزرگراه شهید حقانی تا خیابان شهید دستگردی تهران آغاز داستان دیگری شد: به نام تازه خیابان نفت عادت کرده‌ای؟

تا مصدق چند؟

از میان تمام نام‌هایی که به خیابان‌ها، میدان‌ها و تونل‌ها گره خورده، تهران مصدق را کم داشت؛ تا همین چند وقت پیش نام یکی از شخصیت‌های شناخته شده و اثرگذار تاریخ سرزمین مان، درست در پایتختی که روزگاری در آن نفس کشیده گم بود و حالا خیابان‌های نفت شمالی و جنوبی، دو معبری که گذر شهروندان زیاد به آن نمی‌خورد، در آستانه روز ملی شدن صنعت نفت، به نام مصدق شد. بیشتر از چهار ماه است که تابلوهای این خیابان را عوض کرده‌اند؛ دو تابلوی آبی سر و نشی مصدق جنوبی، دو تابلو سر و نشی مصدق شمالی و دو تابلوی کوچک دیگر وسط این خیابان، برای رهگذران ناشناختن.

در عصر شلوغ میرداماد، راننده می‌زند روی ترمز و با اطمینان می‌گوید خیابانی به اسم مصدق نداریم. مردی که روی صندلی شاگرد نشسته می‌زند روی شانه‌اش که «داریم». بعد به او می‌گوید: «نفت، مصدق شده، هیچ خبر داری؟» و راننده تازه می‌گوید روی پیشانی‌اش که «هان! نفت. بله می‌روم. راستش من هیچ‌وقت تابلو این خیابان را ندیده‌ام که بدانم اسمش عوض شده یا نه. کرایه‌اش هم می‌شود ۲۰۰ تومان.» تا امروز هیچ‌کس به او نگفته که می‌خواهد برود خیابان محمد مصدق، همه بار است که می‌شنوم، من راننده این خطم اما کپ کردم وقتی شنیدم گفتی مصدق. بینیم فقط همین خیابان اسمش عوض شده؟» راننده زیر بل غایر پیاده‌ای سر خیابان مصدق ترمز می‌کند. مغازه دارهای نشی مصدق، خیراندند که تابلوی نفت را از این خیابان برداشته‌اند. «نفت شمالی اسمش عوض شده مصدق شمالی، نفت جنوبی هم شده مصدق جنوبی.» آنها روزی که اسم خیابان را عوض می‌کردند، با تابلوی جدید سلفی گرفتند و حالا آدرس روی کارت‌های تبلیغاتی شان را عوض کرده‌اند و نوشته‌اند «خیابان مصدق» و نفت را توی پرانت گذاشته‌اند.

نفت چه باشد، چه مصدق

مثل راننده سر بلوار میرداماد که هر روز مسافران‌ش را تا میدان مادر می‌رساند و این مسیر را برمی‌گردد، خیلی‌ها هنوز به نام تازه عادت نکرده‌اند و بعضی هنوز به گوش ششان نخورده؛

شبه همه تغییراتی که در شهر اتفاق می‌افتد و مردم ترجیح می‌دهند بیشتر به نام‌های سابق اشاره کنند. یکی از مسافران راننده بلوار میرداماد همین را می‌گوید: «کو تا مردم به اسم تازه عادت کنند؟ ما هنوز می‌گوییم جردن؛ حالا می‌تالو را عوض کنند تا بلسون ماندلا یا اردن یا آفریقا، ما که هنوز به خیابان مطهری می‌گوییم تخت طاووس، به بهشتی می‌گوییم عباس‌آباد.» راننده‌های جلوی مترو میرداماد هم کم‌وبیش از تغییر تازه خبر دارند اما مردم عادت دارند که همچنان این خیابان را نفت بخوانند؛ شمالی و جنوبی.

مردی هم که روبروی مغازه لوکس لباس مردانه نشی خیابان مصدق ایستاده، می‌گوید: «بالاخره یک جا به نام مصدق ثبت شد اما تا ملت بیایند به اسم جدید عادت کنند، خیلی طول می‌کشد. کاش یک اتوبانی یا خیابان بلندی برای این نام انتخاب می‌کردند. مصدق کم کسی نیست، کار بزرگی کرده و این خیابان نفت هم که بسود آدم را یاد او می‌انداخت.» دست‌هایش را از هم باز می‌کند و قد خیابان را نشان می‌دهد که «اصلاً نفت مگسر جفاش بسود؟ یک خیابان کوچک که اسمش خوب هم بود را عوض کردند. نیایش را می‌گذارند به نام آقای رفسنجانی

انگار ما عادت داریم

آدم‌هایی که دل‌مان نمی‌خواهد را از توی تاریخ در بیابوریم.
مصدق راحتی از ملی شدن صنعت نفت هم کنار گذاشته بودیم. خوب شد که دست کم ورق برگشت و کارگر را مصدق نکردند. این دو دیگر اصلاً با هم جور در نمی‌آید»

و برای مصدق که بالاخره اندازه همین آدم زحمت کشیده، یک خیابان دو متری انتخاب می‌کنند؛ آن هم کسی که خدمت کرد به این مملکت و نفت را ملی کرد. «مرد که اهل اصفهان است، می‌گوید آن‌جا چهارراهی به نام مصدق هست و اصفهانی‌ها به آن عادت دارند اما «مردم تهران عادت نکردند هنوز. نمی‌کنند به این زودی. طول می‌کشد تا یادشان بماند نفت کجا بود، مصدق که بود. این یک خیابانی است که خیلی گذر آدم‌ها هم به آن نمی‌افتد؛ حالا چه نفت باشد چه مصدق.»

سر مصدق وعده کردیم

هر چه برای راننده‌های گذری و خطی‌های این خیابان نام تازه آشنا نیست، اشتیاق تغییر تازه در نسل جوان بیشتر است؛ آنها دوست دارند نام مصدق را بشنوند و تکرار کنند: «قرارمان سر خیابان مصدق» تا فراموشش نکنند و نسل‌های بعد را با او آشنا کنند؛ یا کسی که «معنی وطن را می‌فهمید.» سحر اینطور می‌گوید. او از روزی که حرف نامگذاری خیابانی به نام نخست‌وزیر محبوب ایران، به میان آمد، در شبکه‌های اجتماعی نوشت و هشتمین زد که شهر یادگاری از این سیاستمدار ندارد: «مرد استکبارستیز و و ملی‌گرا». او حالا کوله‌پشتی‌اش را انداخته روی دوش و سر قراش ایستاده: «قرارمان را گذاشتیم سر مصدق. خیلی دنبال معنای این کار نبودیم، کلاس زبان دوستم جردن است اما به خودم که امد دیدم نخستین بار است توانستم سر خیابانی به اسم مصدق یا دوستی وعده کنم.» دختر که افتاده به عکس گرفتن از تابلوی تازه آبی، خاطرش هست که پیش از نفت، خیابان کارگر شمالی برای این تغییر انتخاب شده بود و گله دارد از این جنجالی که نمی‌گذاشت نامی از مصدق در تهران به یادگار بماند: «انگار ما عادت داریم آدم‌هایی که دل‌مان نمی‌خواهد را از توی تاریخ در بیابوریم. مصدق را حتی از ملی شدن صنعت نفت هم کنار گذاشته بودیم. خوب شد که دست‌کم ورق برگشت و کارگر را مصدق نکردند، این دو دیگر، اصلاً با هم جور در نمی‌آید.» کارگری که در خیابان مصدق جنوبی هم ایستاده می‌گوید: «دردی از ما دوا نشد.»

چه شد که یک خیابان فرعی، به نام مصدق شد

به فاصله یک هفته از اعلام خبر تصویب نامگذاری خیابانی به نام «مصدق» در کمیسیون فرهنگی شورای اسلامی شهر تهران در اسفند گذشته، این شورا بررسی پیشنهاد رسیده از کمیسیون را در دستور کار خود قرار داد و در نهایت آن را تصویب کرد؛ این مصوبه البته چندان با پیشنهاداتی که داده شده بود همخوان نبود: تغییر نام خیابان «کارگر شمالی» به «دکتر محمد مصدق» که بسیاری به دلیل اهمیت این خیابان موافقت بودند و بسیاری دیگر برای کنار گذاشتن کارگر از این خیابان منتقد و مخالف سرسختش شدند. پیش از این هم تونل آرش اسفندیار به‌عنوان یکی از گزینه‌های این نامگذاری پیشنهاد شده بود و قبل‌تر بزرگراه فتح که عبور آن از احمدآباد مستوفی، روستای محل تبعید مصدق بهانه پیشنهاد بود اما به این دلیل که در حومه تهران بود، با آن موافقت نشد. ابراهیم خلیل‌آبادی از اعضای دیگر شورا هم گفته بود پیشنهادهایی در مورد خیابان سی تیر مطرح شده است، اما نام این خیابان میان مردم شناخته شده و بهتر است. آن را صرف‌نظر کنیم. بلوار کلاوژر هم گزینه دیگر بود که رد شد. این چالش درحالی بود که ۴۰ سال است در قاهره پایتخت مصر خیابانی به نام مصدق نامگذاری شده است. سرانجام تلاش ۴ ماهه کمیسیون نامگذاری شورا با مشارکت همه اعضای شورای شهر تهران به نتیجه رسید و با تغییر نام خیابان نفت به دکتر محمد مصدق به اتفاق آراء موافقت شد. تغییر نام خیابان نفت به پیشنهاد سید محمود دعایی، مدیر مسئول روزنامه اطلاعات به شورای شهر آمده بود و با تصویب شورای شهر بعد از ۳۶ سال نامی از قهرمان ملی شدن صنعت نفت به خیابان‌های تهران بازگشت. اتفاق دیگر اما تکثیر این نامگذاری خواهد بود. پس از تغییر نام خیابان نفت شمالی و جنوبی به نام دکتر مصدق، احمد مسجدجامعی، عضو شورای شهر تهران پیشنهاد نامگذاری خیابانی به نام مهندس مهدی بازرگان را ارائه کرد و حالا باید دید کدام خیابان، به نام بازرگان ثبت می‌شود.

مخالفان باز گشت مصدق به تهران که بودند؟

مصدق بعد از نزدیک به چهار دهه به پایتخت بازگشت اما این قصه سر دراز داشت؛ اسفندسال پیش پس از این تصمیم، روزنامه کیهان اعضای شورای شهر تهران را به «کهدانی» یا «خج‌فهمی» متهم کرد و نوشت: «این اقدام اکثریت اعضای شورای شهر تهران درحالی است که مصدق برخلاف آن چه ملی‌گراها در پی القای آن بوده و هستند، نه فقط خوشبینی به آمریکا زمینه‌ساز و دلیل

۲۸ مرداد را فراهم آورد، بلکه اساساً با باورهای اسلامی و انقلابی مردم نیز بیگانه بود.» محمود کاشانی، فرزند آیت‌الله کاشانی هم یکی از منتقدان بود که می‌گفت: «در پای بیگانگان در تصمیم شورای شهر در نامگذاری خیابانی به نام مصدق و جواد دارد و این اقدام ضدمیهنی است.» محمد مهدی عبد‌خدایی

انجمن موزه‌های بین‌المللی موزه (ICOM) نیز همین مورد بوده است. هدف روز جهانی موزه آگاهی‌رسانی این واقعیت است که موزه‌ها ابزار مهمی برای تبادلات فرهنگی، غنی‌سازی فرهنگ، توسعه درک متقابل، همکاری و صلح میان مردم هستند. رویدادهای و فعالیت‌های محیطی تدبیرش برای تفریح، تحصیل و آموزش برنامه‌ریزی شده مراسم روز جهانی موزه در سال ۲۰۱۸ یک‌روزه یا به مدت یک هفته برنامه‌ریزی شده است. مشارکت موزه‌ها در سراسر جهان در این روز در حال افزایش است. در سال ۲۰۱۷، بیش از ۳۶ هزار موزه از ۱۵۷ کشور در این رویداد شرکت داشتند.

انجمن موزه‌های بین‌المللی ICOM موزه را یک موسسه فرهنگی و غیرانتفاعی معرفی می‌کند که در خدمت جامعه و همچنین پیشرفت آن است. در نتیجه عموم مردم قادر به کسب علم، حفظ، تحقیق، برقراری ارتباط و نمایش میراث ملموس و غیرملموس به اضافه محیطی تدبیرش برای تفریح، تحصیل و آموزش هستند. بنابراین روز جهانی موزه IMD پلتفرمی برای افزایش آگاهی عمومی در مورد موزه‌هایی است که امروز در بهبود جامعه و در سطح بین‌المللی نقش دارند. هر ساله در این روز از موزه‌های سراسر جهان دعوت می‌شود در این مراسم برای ترویج نقش موزه

روی خط خبر

چرا سازمان محیط زیست برای حذف یک کلمه به دستگاه‌ها نامه نوشت؟

زین‌پس به جای واژه غریب و نامانوس «ریزگرد»...

شهروند | حالا دیگر سال‌هاست که وقتی هوای شهرهای غربی ایران آلوده می‌شود، نام «ریزگرد» هم به میان می‌آید؛ عاملی برای آلوده کردن شهرهای استان‌های مختلف و در کنار نام گردوغبار. هرچند در همه این سال‌ها مسئولان سازمان محیط زیست هم بارها از کلمه «ریزگرد» استفاده کرده‌اند، حالا به نظر می‌رسد نظر آنها عوض شده است. در چند روز گذشته نامه‌ای در فضای مجازی منتشر شد که در آن مشاور وزیر بهداشت به زیرمجموعه این وزارتخانه اعلام کرد بنا بر نامه عیسی کلانتری، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست از به کار بردن واژه ریزگرد خودداری کنند.

علی محمد طهماسبی بیرگانی، مدیر ملی ستاد مقابله با گردوغبار دیروز در این باره توضیح داده است. او به «ایستنا» گفته کلمه نامانوس و غلط ریزگرد در هیچ یک از فرهنگ‌های لغات وجود ندارد و قصد داریم از لحاظ فرهنگی یک واژه را اصلاح کنیم. او گفته است این نام به کلیه دستگاه‌های اجرایی ارسال شده است. «کلمه ریزگرد غلط است و مبنا و معنای علمی ندارد. درست‌ترین کلمه گرد خاک است اما به دلیل تقلیل بودن، گردوخاک گفته می‌شود که معادل فارسی کلمه dust است؛ البته کلمه گردوغبار هم استفاده می‌شود که غلط نیست.»

طهماسبی بیرگانی ادامه داد: «نامه سازمان حفاظت محیط زیست به دستگاه‌ها در مورد به کار نبردن کلمه ریزگرد یک ضمیمه هم دارد که در آن تأکید شده است که در انواع و اقسام فرهنگستان‌ها و دیکشنری‌های تخصصی حتی یک‌جای کلمه نامانوس و غلط ریزگرد وجود ندارد.»

مدیر ملی ستاد مقابله با گرد و غبار در مورد دلیل تهیه این نامه در سازمان حفاظت محیط زیست گفت: «ابتدا نام‌های درباره این موضوع به معاون محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست نوشتم و پیشنهاد کردم این نامه به امضای ریاست سازمان حفاظت محیط زیست به‌عنوان مدیر کارگروه ملی گردوغبار و معاون رئیس جمهوری برسد، سپس به دستگاه‌ها ابلاغ شد.»

او ادامه داد: «در این نامه توضیح داده‌ام که کلمه «ریزگرد» که تا به حال استفاده می‌شده، کلمه غلطی است و حتی به نازگی کلمات غلط دیگری مثل ریزگرد هم ابداع شده است، قطعاً ادامه این روند باعث تحریف علمی می‌شود. به همین علت تصمیم گرفتیم استاندارد دیکشنری‌های علمی و معنایی به کار برده شده در فرهنگستان علوم جمهوری اسلامی، کلمه گردوخاک یا گردوغبار را استفاده کنیم. نه بگوییم گرد خاک که برای مردم سخت باشد و نه بگوییم ریزگرد که غلط باشد.»

مدیر ملی ستاد مقابله با گردوغبار در پاسخ به این ابهام که بعضی معتقدند سازمان حفاظت محیط زیست با حذف واژه ریزگرد سعی در کم‌رنگ کردن مشکل گردوغبار کشور دارد، گفت: «چطور ممکن است با تأکید بر اسم و عنوان علمی یک پدیده آن را کم‌رنگ کنیم. ما فقط می‌گوییم ریزگرد؛ از لحاظ علمی غلط است. ضمن این که مردم از ابتدا این پدیده را به عنوان گردوغبار می‌شناختند. ما کارشناسان، مسئولان و اساتید دانشگاه بودیم که کلمه ریزگرد را به غلط ابداع کردیم.» او در پاسخ به این پرسش که برخی کلمه haze را به معنای ریزگرد می‌دانند، آیا این واژه به معنای ریزگرد است یا خیر؟ گفت: «haze غبار بسیار ریز و کوچکی است که صبحگاه در سواحل اسپین‌بوم می‌شود که اندازه‌سپار ریزگرد، در حالی که گردوغبار خوزستان، ۲۰ ذره یا ۳۰ میکرومتری هم وجود دارد. در برخی در کشور ما به اشتباه haze را معادل ریزگرد تلقی می‌کنند اما این کلمه ریزگرد نیست.»

اورژانس اجتماعی تأیید کرد

وقوع ۳ هزار کودک آزاری در سال گذشته

باشگاه خبرنگاران جوان | معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی کشور می‌گوید ۸ درصد تماس‌های سال گذشته با اورژانس اجتماعی به موارد کودک‌آزاری مربوط است و این یعنی ۳ هزار کودک آزاری. حبیب‌الله مسعودی فرید در این باره گفت: «در سال گذشته ۳ هزار مورد کودک آزاری به تأیید اورژانس اجتماعی کشور رسیده است و در مجموع ۸ درصد تماس‌های مردمی با این مجموعه مربوط به موارد وقوع کودک آزاری در نقاط مختلف است.» معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی کشور ادامه داد: «به هیچ‌عنوان نمی‌توان گفت که این آمار قطعی است و احتمال بیشتر بودن تعداد کودک آزاری‌ها وجود دارد؛ زیرا مصداق مختلف کودک آزاری در نقاط مختلف و فرهنگ‌های محلی در سایر نقاط کشور متفاوت سرگرم‌کننده و آموزنده‌ارائه‌دهند. این روز در سال ۱۹۷۷ نامگذاری شده و هر ساله بر تعداد شرکت‌کنندگان آن افزوده می‌شود. در سال ۲۰۰۹ حدود ۲ هزار موزه از ۹۰ کشور و در سال ۲۰۱۰ حدود ۹۸ کشور در این مراسم شرکت کردند. در سال ۲۰۱۱ نیز، ۱۰۰ کشور جهان و بیش از ۳۰ هزار موزه در سال ۲۰۱۲ حدود ۱۲۰ کشور جهان در مراسم روز جهانی موزه حضور داشتند. پوستر رسمی بین‌المللی روز موزه در سال ۲۰۱۱ به ۳۷ زبان ترجمه شد.